

[Poul Møller.]

skridt til en bedre udnyttelse af den gamle boligmasse, ikke mindst gennem tilpasning af lejeniveauerne mellem det nye og det gamle boligbyggeri.

At man må give og give sig, tror jeg den højtærede statsminister sagde, over for hinanden for at nå et resultat, er rigtigt, og derfor vil jeg opfordre den højtærede statsminister til, hvis regeringen er interesseret i at få disse ting igennem, at prøve at give først, så kan han se, om ikke det vil have en vis interesse for os andre; men den højtærede statsminister er den, der først må give, så må vi se, hvad der kan komme ud af det.

Iver Poulsen: Den højtærede statsminister kunne ikke rigtig forstå, hvad partiet venstre havde imod den højtærede kulturminister, fordi venstre åbenbart adskillige gange har givet udtryk for mistillid. Men jeg må da vist med lige så stor ret kunne spørge, hvad man fra ministerbænkene har imod mig, for det lod til, at den højtærede statsminister blev meget fornærmet over, at jeg havde læst den økonomiske årsoversigt og havde tilladt mig nogle citater derfra. Jeg skal ærligt indrømme, at citaterne ikke var særlig rosende eller opmuntrende for regeringen eller for den højtærede statsminister, men de var altså hentet dér. Det var næsten, som om det var en forbrydelse, at jeg gav udtryk for, at vi blev fattigere og fattigere. Se på det danske samfund, se, hvad man anskaffer sig, se, hvor man lever godt og har det dejligt! Bevares vel. Men hvad er de forslag, der er fremsat i dag, andet end en erkendelse af, at vi har et falsk billede af vor velstand? Vi lever over evne, ellers skulle det ikke være nødvendigt at trække penge ud af tegnebøgerne på folk ude på gaden og putte i statskassen. Jeg kan for øvrigt ikke se, at styrtet på handelsbalancen og i valutabeholdningen just er udtryk for velstand, og i hvert fald er den kroneforringelse, der foregår, absolut ikke udtryk for velstand, men tværtimod udtryk for noget ganske andet, nemlig noget nedadgående med hensyn til økonomien. Hvis det er sådan, at den højtærede statsminister tror, at det er en almindelig følelse ud over landet, at vi lever under en velstandsbølge,

behøver den højtærede statsminister blot at spørge vort førende eksporterhverv, landbruget, der hjembringer det valutaoverskud, som statsministeren også i dag har nævnt, og som det danske samfund ikke kan være foruden. Man kan også spørge sparerne. Når jeg har nævnt landbostanden og sparerne, har jeg i hvert fald nævnt et par af de befolkningsgrupper, som efter min mening er af overordentlig stor betydning for hele det økonomiske liv her i landet. Der er ingen af disse grupper, der mener, at vi bliver rigere og rigere, de føler i hvert fald ikke denne rigdom. Sparerne må se deres opsparings købekraft forringet stadig væk på grund af prisstigninger, og de vil i hvert fald ikke høre tale om den rigdom, som den højtærede statsminister mener præger det danske samfund.

Så bebrejder den højtærede statsminister mig, at jeg har vovet mig ud på pseudovidenskabelige betragtninger angående pristallet. Det er muligt, jeg ikke er så meget inde i den slags ting, jeg er ikke økonom; men jeg ved i hvert fald, at lønningerne påvirkes af pristalsstigningerne, og pristalsstigningerne påvirkes af lønningerne, og at man derigennem får en påvirkning af de økonomiske forhold her i landet. Det behøver man ikke at være videnskabeligt uddannet for at vide, og jeg kan forsikre den højtærede statsminister om, at den lille del af det danske samfund, nemlig den danske landbostand, danske sparere og andre, som ikke får andel i pristalsreguleringen, men stadig væk må se deres økonomiske stilling forringet, fordi de ikke får andel i pristalsreguleringen, de føler, hvilken betydning pristalsreguleringen har for vort økonomiske liv.

Aksel Larsen: Når vi nu igen skal have den lamenteren om pristalsreguleringens skadelige indflydelse på nåletræernes vækst i Nordsverige og endvidere for inflationen i Danmark, valutaforholdene o. s. v., er det nødvendigt at sige, at man skal holde op. Pristalsreguleringen i sig selv kan ikke være ondets rod, den kan højst registrere de prisstigninger, der er sket; og den omstændighed, at arbejdere og tjenestemænd og ligestillede får nogen dækning for de prisstigninger, der er sket tidligere, kan ikke i